

Шта год да упитате већ годинама о Европској унији (ЕУ) тешко је да ћете добити макар и бледи позитиван одговор. Ово се наравно не односи на ЕУ-занесењаке у Србији чија зарада и донације зависе од тога колико снажно машу заставом ЕУ. Евро-атлантски барјактари увек наводе користи [\[1\]](#) које би имала Србија ако би се прикључила ЕУ, али скоро никада не наводе цену [\[2\]](#) коју би Србија морала да плати. Очигледна забринутост за будућност ЕУ јасна је свима и свугде ван наведеног уског круга занесењака који као да живе у неком умишљеном паралелном свету у којем њихова плата зависи од тога да не схвате дубоке проблеме и ћорсокак у којем се налази ЕУ.

Европска економска заједница (како се тада звала претходница ЕУ) настала је са циљем очувања мира и стабилности у Европи. Роберт Шуманова идеја била је да рат буде "не само незамислив, већ и материјално немогућ." Ово се остваривало од 1952. (Европска заједница за угљањ и челик), али је имало своју цену: створила се посебна номенклатура и класа политичара која је запосела елитна места у друштву, која је полако губила додир са потребама и жељама народа и која је занемарила демократски процес и изборну вољу грађана. [\[3\]](#) Од очувања мира, ЕУ се преобразила у пројекат занепрекидно централизовано грабљење технократске власти.

Замисао да економска повезаност смањује склоност ка ратовању и повећава цену оружаних сукоба има одређену тежину, али не и неупитну. Сетимо се само бивше Југославије. Национализам зна да игра много значајнију улогу од економске цене и последице рата. ЕУ је имала снажан утицај на стабилност у Европи, али тај утицај не треба да се преувеличава. Монетарна интеграција и предозираност избеглицама у ЕУ убрзано постају подлогу за разноврсне економске и политичке трзавице и отворене сукобе.

Циљ овог чланка је да баци светло на друштвено-политички земљотрес који тресе ЕУ и који захвата Србију, а од којег се треба одбранити. Пут, тј. тунел којим Србија иде у ЕУ је бескрајан, потпуно неизвесан и мрко мрачан. На почетку се износи виђење о механизму ЕУ, за којим следи расправа о Брегзиту (бегу Британије из ЕУ), глупоћи европске номенклатуре за жеље и глас народа, добродошлицу Србији у ЕУ, а у закључку се објашњавају разлози због којих Србија не треба да се стрмоглаво креће у чланство распадајуће ЕУ.

Механика Европске уније

Велика је обмана и тежак фалсификат поистовећивати Европу са ЕУ. Европа је нешто трајно и дубоко. Европа укључује грчку историју и филозофију; италијанску лепоту у уметности; шпански ритам; француско вино и сиреве; шкотски виски; немачку технику и хармонију у музици; швајцарску тачност и скупоћу; руске ракете и књижевност; и српско јединство; док ЕУ отелотворује само још једну у низу пролазних друштвених творевина у Европи.

ЕУ није више блистави светионик економског и демократског бољитка као што је то јасно била око 1985. ЕУ се преобразила у групу земаља у којој дугови убрзано расту (ко ће да их врати? када?) и у којој је мало ко срећан и задовољан изузев од народа одрођене политичко-финансијске номенклатуре која обраћа мало истинске пажње на вољу народа

изражену на изборима. Бивше социјалистичке земље које су приступиле ЕУ доживеле су очигледан економски напредак. Али то што је видљиво споља прикрива другу, тамну страну приче, а која се огледа у стрмоглавом повећању државног дуга иностранству. [4] Истоветна судбина, још веће дужничко ропство, очекује и Србију ако приступи ЕУ. Многи можда могу да помисле да је ту ЕУ да помогне. Сведоци смо вишегодишњег начина спровођења европске "солидарности" у погледу помоћи Грчкој у отплати дуга који је великим делом проузрокован лошом и у дужем року неодрживом архитектуром еврозоне, а не само грчким грешкама и прекршајима.

Често нема потпуног разумевања сложене машинерије зване ЕУ чак и у државама које су јој чланице. ЕУ нема једног вођу, већ је она читав механизам великих и малих точкова и полуга које имају различиту снагу, значај и утицај. Тај механизам у који грађанство не може увек да има потпуно и безрезервно поверење укључује питања безбедности, неконтролисане имиграције и неспособности да се покрене запошљавање и истински привредни раст (а не кроз статистичке манипулације и алхемију). Да наведемо само један пример компликованог рада те машинерије: Економско-трговински споразум ЕУ са Канадом, ако и буде ускоро потписан, његова примена ће се одуговлачити годинама јер треба да буде потврђен у 38 државних и регионалних парламената у ЕУ. Два белгијска регионална парламента су већ донела резолуције против наведеног споразума. [5]

У немогућности да реално повећа раст привреде, ЕУ је 2014. променила статистичку методологију израчунавања друштвеног бруто производа (ДБП). Нова методологија сада укључује у ДБП и део нелегалних економских активности као што су то шверц, трговина дрогом и проституција. Оваква економско-статистичка алхемија бројчано повећава БДП, политичари на власти могу да се мало опусте и хвале, али нико се у народу неће осетити богатијим због такве статистичке "шминке". [6]

Грађани у ЕУ губе поверење у елиту, тј. у политичаре који су на елитним местима у друштву. Чак и ако нешто важно изгласа на референдуму, грађанство сматра да их политичари на власти неће послушати. Сувише је било неостварених обећања (из незнања или зле намере), чак превара грађана ЕУ: да ће увођење евра донети вечни напредак, слогу и благостање; да ће мере штедње због кризе да потрају само неколико година (не види се крај стезању кајша); да долази напредак, а он се огледа у повећању цена некретнина тако да млади нарастај не може да купи своји први кров над главом; да је имиграција са Блиског истока и Африке добродошла за напредак друштва [7]; да треба ићи у рат против Ирака јер та земља може да изврши дугаметни ракетни напад у року од 45 минута (показало се да је то била обична неистинита манипулација јавним мњењем); да треба бомбардовати Либију и на бајонетима увести демократију;...

Како остати усправан поред рушевина ЕУ

Пише: Мирослав Јовановић
субота, 14 јануар 2017 18:28

ЕУ није извршила војну инвазију нинакога, али је извршила притисак са истим дејством и последицама. Земља у питању је Грчка. Не само да је "конфискована" државна имовина и да је осиромашен народ, Грчка је као држава и понижена политиком ЕУ. Народ грчке је изгласао једну ствар 2015. на референдуму, а неколико дана после тога, народна воља је занемарена и прогурана је ЕУ политика против које је народ гласао: ЕУ је преузела сурову контролу над Грчком. Чему служи демократија, народна воља и гласање? Ово је не само недемократско, већ је анти-демократско опхођење.

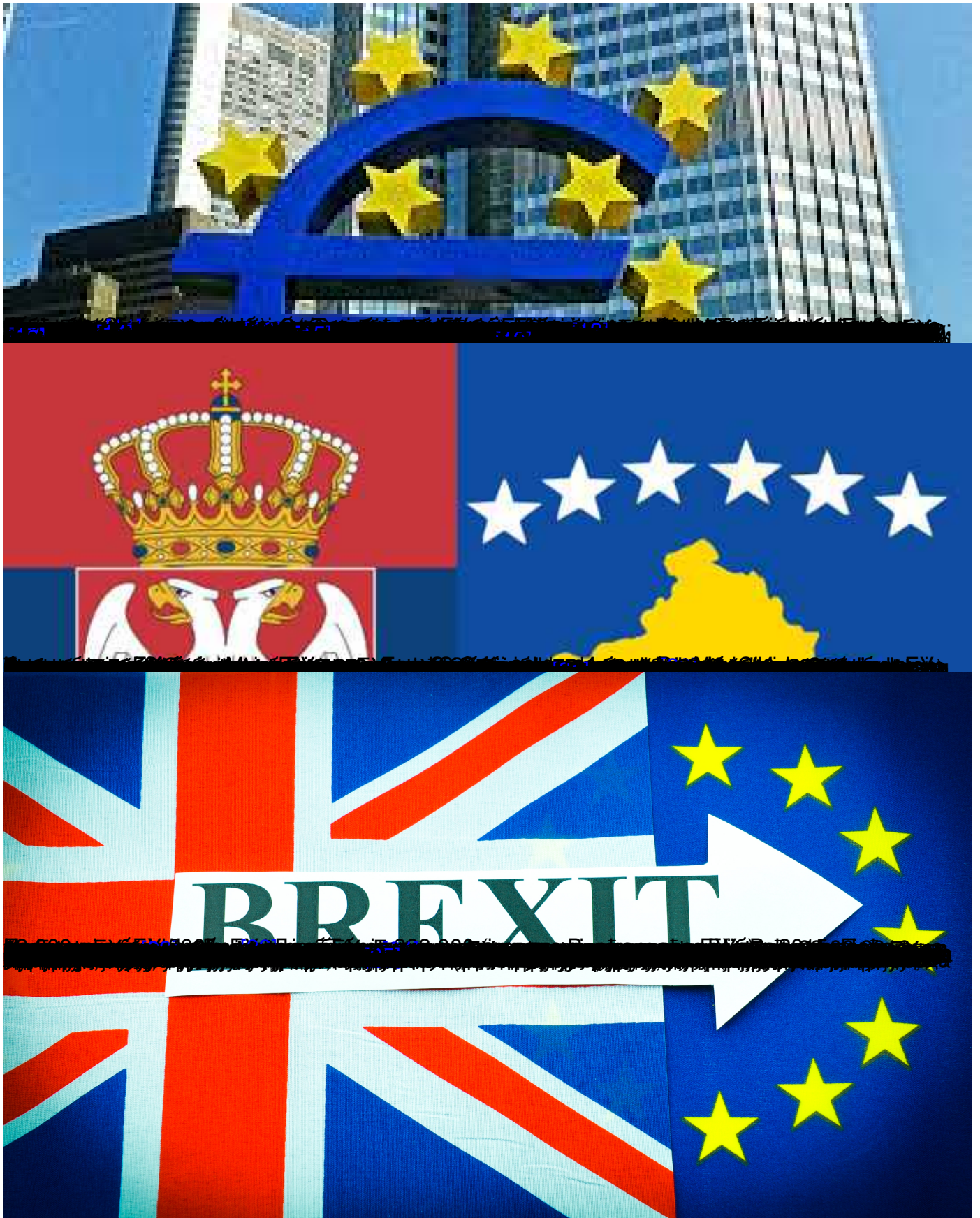
ЕУ се битно мења. Традиционална ЕУ елита изгледа и неспособна и беспомоћна, па није никакво чудо што народ више не верује њеним обећањима. Својим гласом да напусте ЕУ Британци изјављују да не верују да је ЕУ структура која може да се поправи. Арно Монтебур, ранији Министар економије у Француској, изјавио је да је "Француска гласала за левичарски манифест пре четири године и да је завршила са десничарским немачким режимом. ...Верујем да смо стигли до краја пута у Европској унији и да Француска нема више никакав интерес у истој." [8] Свима је добро познат огроман грчки дуг иностранству, али од јавних расправа се за сада крије дуг иностранству који има Француска. Овај француски дуг је по глави становника двоструко већи од истог дуга који има Грчка. [9] И овде се крије још једна клица која разара еврозону изнутра. [10]

Прва деценија XXI века означила је стагнацију и таворење ЕУ, поготово њене економије, док друга деценија показије јасно назадовање у процесу интеграције. Земље чланице ЕУ не могу да се договоре већ деценију скоро ни око чега. Ипак функционисање ЕУ се наставља: састанци се одржавају, доносе се директиве, а новац се расподељује. Проблем је у томе што земље чланице све више игноришу ЕУ кад им то одговара. Рецимо и кад се о нечему договоре (расподела избеглица), земље чланице ЕУ тај договор глатко занемаре. Ако и дође до растакања ЕУ, оно вероватно неће бити брзо као што је то био случај са већином сложених држава у Европи током 1980их година, већ ЕУ можеда доживи судбину Светог римског царства (962–1806) које је било крцато разним барокним церемонијама и институцијама, али без стварног значаја и утицаја.

Како остати усправан поред рушевина ЕУ

Пише: Мирослав Јовановић
субота, 14 јануар 2017 18:28

Како остати усправан поред рушевина ЕУ

Пише: Мирослав Јовановић
субота, 14 јануар 2017 18:28

